

Sterk u in de genade

die in Christus Jezus is

door: P. Fuzier

2 Timotheüs 2:1

Het lezen van de tweede Timotheüs brief is nu noodzakelijker dan ooit. Want wij leven in de tijd waarover deze brief spreekt. (2 Tim. 3:1) In de vier hoofdstukken geeft Paulus het onderwijs en de aanmoedigen met het oog op het verval. Gericht op de eerste plaats aan Timotheüs maar over zijn hoofd aan alle dienstknechten dus aan alle gelovigen.

Bij het begin van een nieuw jaar willen we de aandacht vestigen op de vermaning, die boven dit artikel staat. Omdat we zo zwak zijn en wij de algemene verzwakking van het getuigenis zien toenemen – voorzover dit getuigenis aan onze verantwoordelijkheid is toevertrouwd – is het dan niet goed ons te herinneren wat onze krachtbron is, waar we allemaal uit putten? Veel vragen die nu gesteld worden zouden er niet zijn als ons geestelijk niveau niet zo laag was. Als wij geestelijk sterker en krachtiger waren.

Het lijkt er op dat er twee vormen van kanker worden voorgesteld in deze vermaning. Zeker op de tweede moet de nadruk gelegd worden. Want die staat in het bijzonder in verbinding met het voornaamste onderwerp van deze brief.

Gelukkig kunnen we rekenen op een trouwe God vol genade. Op Hem, die op aarde, de Vader heeft geopenbaard, die ons heeft liefgehad tot in de dood van het kruis en die nu opgestaan en verheerlijkt, ons op Zijn schouders en op Zijn hart draagt. Die ons omringt met al Zijn zorgende genade! Hij zal zich met ons bezighouden tot aan het einde. Hij zal de zwakken ondersteunen. Hij zal nooit falen. Hij kan niet falen! In dagen van verval is het een troost te weten, dat de genade van God, die ons gegeven is in Christus Jezus, voor de tijden der eeuwen en die door Hem gekomen is, blijft. (Joh. 1:17; 2 Tim. 1:9) Tegenover het verval, is wat in God is en wat van Hem komt, onbewegelijk. Dat stelt het eerste hoofdstuk voor. Alles wat van God is, alles wat God heeft gedaan, blijft bestaan. Dat is schitterend en zeker voor het geloof in sombere dagen, in afwachting dat alles in heerlijkheid wordt geopenbaard.

Na in het verleden zulke kostelijke ervaringen te hebben meegemaakt van Zijn genade kunnen we vooruit kijken. De ogen gericht op Jezus en ons allemaal keren naar God. Het hart vervuld met dankbaarheid en vertrouwen. Een hart dat kan zingen:

Uw wijsheid, genade en macht verenigen zich. Om ons naar een gelukkige toekomst te leiden. Nooit. O, God zullen Uw zorgen minder worden voor ons. Overdag en 's nachts volgt Uw oog ons.

Hartelijk meegevoel, kracht in zwakheid in beproevingsdag, genade en vergeving, steun en vrede, van Uw hart vol liefde stromen als een rivier, nooit uitgeput of opgedroogt.

Als men over genade spreekt, is er nog een kant die men niet uit het oog mag verliezen. Een zijde heeft betrekking op vers 9 en 10 van hoofdstuk 1. De andere kant staat in verbinding met het onderwerp van hoofdstuk 2 en ook met het vervolg van de brief. Lees Titus 2:11-14; “*Want de genade van God, die voor alle mensen heil aanbrengt, is verschenen, en onderwijst ons, dat wij met verzaking van de goddeloosheid en de wereldse begeerten, ingetogen, rechtvaardig en godvruchtig leven in deze tegenwoordige eeuw, in de verwachting van de gelukzalige hoop en verschijning van de heerlijkheid van onze grote God en Heiland Jezus Christus, die zichzelf voor ons gegeven heeft, opdat hij ons zou van alle wetteloosheid verlossen zou en zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken.*”

Wie zou menen dat de genade van God een soort vrijbrief is om de eigen wil te kunnen doen, misbruikt de genade. Maar ook diegene die zich tevreden stelt door alleen maar dat te doen, dat, wat de wereld niet afkeurt. Die weet dat, als hij dat niet zou doen, het niet zou overeenkomen met de goddelijke gedachte. En dus op die manier op de genade rekt dat alles terecht komt. Die miskent ook het werkelijke karakter van de genade van God.

Laten we niet vergeten, dat deze genade, die aan alle mensen verschenen is en die de gelovigen nu onderwijst, de genade van God is. Van een God die liefde en licht is. De genade onderwijst ons de goddeloosheid en de wereldse begeerten te verzaken. Zodat we niet meer in deze wereld leven zullen als onbekeerden. Wie niet wedergeboren is, kan niet op God vertrouwen en ook niet godvruchtig wandelen. Hij leeft in de ongerechtigheid. Hij kent de Vader en Zijn liefde niet. Omdat hij geen kind van God is. Hij heeft de wereld en de dingen van de wereld lief, namelijk de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de

grootsheid van het leven. Hij heeft wereldse begeertes. (1 Joh. 2:15-17) De genade van God onderwijst de gelovige al deze dingen te verwerpen. Niets te willen weten van een leven in ongerechtigheid en van de wereld en zijn begeertes. De genade scheidt hem van de wereld op alle punten; politiek, sociaal en godsdienstig. Door zijn positie als kind van God is de verlost, die met Christus verenigd is, gescheiden van de wereld en afgezonderd voor God. (1 Joh. 3:1; Joh. 17:14,16)

Het is absoluut onverenigbaar, dat wat van de Vader is en dat wat van de wereld is. Hoewel de gelovige dus niet van de wereld is moet hij of zij er wel leven. De genade leert hem of haar hoe. Zij onderwijst hem te leven, in deze tegenwoordige eeuw. Ingetogen, rechtvaardig en godvruchtig, in de verwachting van de gelukzalige hoop en verschijning van de heerlijkheid van onze grote God en Heiland Jezus Christus. Zij onderwijst ons om de wil van God te onderscheiden en de eigen wil op te offeren aan de Zijne.

Paulus zag al de eerste tekenen van verval. Het gebouw waaraan hij gewerkt en gebouwd had werd bedreigd. Het huis van God was een "groot huis" geworden. En als Paulus het toen al zag hoe is het dan nu? Welke weg moest Timotheüs toen, en wij nu volgen, te midden van zo'n verval? Een weg van afzondering. Onttrek u, reinigt u, ontvlucht. Die weg, die de genade van God ons onderwijst, is de enige waarin wij de kracht zullen vinden.

Maar de Satan zit niet stil. Hij weet nu, net zoals in de dagen van Jozua 9, onze ogen te openen voor de gevaren. Hij bied ons zijn hulp aan. Hij wil ons voorstellen sterk te zijn. Ons te versterken. Hij doet ons duizend middelen aan de hand. Schijnbaar heel goede oplossingen.

Hij stelt ons voor en argumenteert: "Wat? Jullie willen afgezonderd blijven. Weten jullie niet dat je invloed kan uitoefenen op de gang van zaken in het land of de stad? De tijden zijn verward, in veel landen worden christenen vervolgd. En jullie gaan niet stemmen? Stem op mannen van orde en gezag!" Die eenmaal aan de macht de vergaderlokalen sluiten. Of wetsvoorstellen aannemen die ingaan tegen wat de Schrift ons leert.

Of een andere gedachtegang stelt hij ons voor: "De christenheid is verdeeld. Dat is bedroevend! Moeten de ware gelovigen dan niet samen op weg gaan? Kunnen jullie het niet eens worden over de hoofdpunten? Een ieder een beetje toegankelijk en verdraagzaam zijn? Je eigen gedachtegang een beetje loslaten? Zodat er een compromis kan gesloten worden. Daardoor kunnen gemeenschappelijke activiteiten ontplooi worden. Schitterende resultaten zijn daarvan het gevolg. Eenheid is onmogelijk? Maak dan minstens een christelijke vereniging. Zo breed mogelijk."

Hoe goed kan de vijand zich vermommen. Hij stelt zich voor als de beschermer van het samenkomen van gelovigen. Hij zou de bloei zoeken van het werk van

God. Laten we niet doorgaan met het opsommen van de influisteringen van de tegenstander. Ze zijn op eerste gezicht uitstekend. Maar allemaal ook in tegenspraak met onderwijs van het Woord van God. Ze zijn allemaal gericht op de verzwakking en het verval van het getuigenis. Of dat nu het persoonlijk of gemeenschappelijk getuigenis is. Helaas, we laten en hebben ons laten verleiden door de listen van de slang. We hebben niet stand gehouden tegen de listen van de duivel. Omdat we zwak waren. Wij sterken ons niet in de Heer en in de kracht van Zijn sterkte. Wij hebben de wapenuitrusting van God niet aan. (Ef.6:10, evv.) Zie ook 2 Korinthe 11:2,3. Daardoor glijden we hoe langer hoe meer de helling af. We glijden weg van de weg ons geleerd door de genade van God. Hoe meer we afwijken van deze weg, hoe zwakker we geestelijk worden. Het gevolg van geestelijke verzwakking is weer meer afwijking. Laten we het niet verbergen of het proberen weg te stoppen. Het is de oorzaak van de meeste problemen die we ondergaan. Misschien wel van alle. Het past ons erbij stil te staan. Als voor het begin van een nieuwe etappe van de reis. Onze wegen te onderzoeken. Of we ons nog op de "eeuwige" bevinden en niet op de "schadelijke." God, oneindig in genade zal ons helpen in deze oefening van hart en geweten. Deze oefening blijft niet zonder vrucht.

Het geneesmiddel is niet een vaststelling van een strenge regel, waaraan iedere gelovige moet gehoorzamen als aan een wet. Paulus doet dat ook niet in 2 Timotheüs. Maar het wil ook niet zeggen, dat men niet moet gehoorzamen en voortdurend gehoorzamen. Paulus legt de nadruk op het grote belang van het Woord. Op het gezag van het Woord. Op de gehoorzaamheid aan het Woord. Hij spreekt erover in elk hoofdstuk. (1:13; 2:15; 3:10, 14, 15, 16; 4:2) Hij vermaant Timotheüs, en ons met hem, zich te sterken in de genade die in Christus Jezus is. Deze vermaning betekent niet: "Doe je best en maak je geen zorgen over wat niet lukt, er is nog genade. Laat dat je kracht geven om voort te gaan." In zo'n weg is geen enkele kracht. Het is een weg van de eigen wil. De genade van God nodigt ons uit een weg te gaan van gehoorzaamheid en praktische heiligheid. De gehoorzaamheid die van ons wordt gevraagd, geheel en onvoorwaardelijk, is geen zware wettische gehoorzaamheid. "Doe dat en gij zult leven." Maar het is een gehoorzaamheid van het hart. Gehoorzaamheid van de vrije, en niet van het juk. (Joh. 14:21,23,24)

In Romeinen 6 toont Paulus aan dat de kern van de rechtvaardiging, uit genade is, op grond van geloof in Christus, overgeleverd om onze zonden en opgewekt tot onze rechtvaardiging. Dat dit niet leidt tot zondigen maat tot heiligheid. Hij stelt het verschil vast tussen de wet en de genade. Hij toont aan dat het de mens is geweest die beide heeft misbruikt voor een ander doel dan het doel waar God ze heeft voor gegeven. Onder de wet, wou de mens gerechtigheid verkrijgen die hem in staat zou stellen voor God te verschijnen. Terwijl de wet juist gegeven was opdat de mens zich bewust zou zijn van de onmogelijkheid voor God te verschijnen vanwege de zonde. Aan de andere kant veranderd de

mens de genade van God in losbandigheid. Terwijl de genade gegeven is om hem te redden en te bevrijden van de macht van de zonde. In Romeinen 6:6-11 en 12-13 vinden we drie belangrijke lessen:

- 1 *“want dit weten wij, dat onze oude mens met hem gekruisigd is... ..opdat wij niet meer de zonde dienen”*
- 2 *“houdt u voor de zonde dood, maar voor God levend in Christus Jezus.”*
- 3 *“stelt uw leden niet voor de zonde tot werktuigen van de ongerechtigheid, maar stelt uzelf voor God als uit de doden levend geworden, en uw leden voor God tot werktuigen van de gerechtigheid.”*

“Want de zonde zal over u niet heersen; want gij zijt niet onder [de] wet, maar onder de genade. Wat dan? Zouden wij zondigen, omdat wij niet onder [de] wet, maar onder de genade zijn? Volstrekt niet!” (Rom. 6:14)

Richteren terecht wel eens de 2^e Timotheüs brief van het Oude Testament genoemd, want het is ook het boek van het verval, leert ons, net zoals in de brief, dat er alleen zwakheid overblijft. Dat is: als het onderwijs van de genade niet gevolgd wordt, als de afzondering niet gehandhaafd wordt. Simson was sterk, zolang hij afgezonderd was, zolang hij de karaktertrekken van de nazireeër vertoonde. Hij werd krachteloos toen hij die kenmerken verloor. (Richt. 13-16)

Christus scheidt ons van de wereld. Welk karakter de wereld ook aanneemt. Een gestorven Christus, onze Heer Jezus, die zichzelf voor onze zonden gegeven heeft, opdat Hij ons zou trekken uit deze tegenwoordige boze eeuw. (Gal. 1:4; Tit. 2:12; Joh. 17:14-16)

Een opgestane Christus. Gezeten in de hemelse gewesten. In de Hemel. Verheerlijkt met de heerlijkheid die Hij had bij de Vader voordat de wereld was. Die ons een plaats gegeven heeft van heiligheid, die wij praktisch moeten verwerklijken. (Joh. 5:5,10) *“sterkte en vrolijkheid zijn in Zijn plaats.”* (1 Kron. 16:27) Om als opgestane mensen te leven. De dingen van boven te zoeken, waar Christus is aan de rechterhand van God. (Kol. 3:1-3) Wij hebben het nodig meer te rekenen op de hulp van de genade van God. Ons daardoor te laten onderwijzen. Die wil ons losmaken van de dingen die op de aarde zijn – goddeloosheid en wereldse begeertes – ons bezig wil houden met de dingen die boven zijn. Met een hemelse Christus, het enige voorwerp dat zij voor het hart van de verlostte plaatst. Een godvruchtig leven is een leven dat Christus als voorwerp heeft. *“En wij allen, die met onbedekt aangezicht de heerlijkheid van [de] Heer aanschouwen, worden naar hetzelfde beeld veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als door [de] Heer [de] Geest.”* (2 Kor. 3:18) Op die manier worden wij in staat gesteld in de tegenwoordige eeuw matig, rechtvaardig en godvruchtig te leven. (Tit. 2:12) Wat een kracht zullen wij dan hebben om voort te gaan naar

het heerlijke doel dat voor ons ligt. Als wij sterk zijn, kunnen wij niet alleen de Heer verheerlijken door onze wandel op het smalle pad dat Hij ons heeft aangewezen. Maar wij kunnen Hem ook trouw dienen. Laten we niet vergeten: dat Hij *“zichzelf voor ons gegeven heeft, opdat hij ons zou van alle wetteloosheid verlossen zou en zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken.”* Laten wij ons beijveren ijverig te zijn in goede werken, dienstknechten te zijn, die nuttig voor de meester zijn!

Voor zowel de dienst als voor de wandel is afzondering onmisbaar. 2 Timotheüs 2:21 onderwijst ons: *“Als dan iemand zich van dezen reinigt, zal hij een vat zijn tot eer, geheiligd, bruikbaar voor de Meester, geschikt voor alle goed werk.”* Net zoals Titus 2:14. Ons wordt dikwijls gebrek aan werkzaamheid verweten. Men zou meer werken willen zien. Misschien schuilt daar wel een gevaar in dat we niet direct vermoeden. Gelijkvormigheid aan de godsdienstige wereld, die zich beroemt op zoveel activiteiten. Een overvloed aan werken, die goede resultaten beoogt, kan heel goed wel eens niet naar de gedachte van God zijn. En niet Zijn goedkeuring dragen. Hij wordt niet gekroond als hij niet volgens de regels heeft gestreden. (2 Tim. 2:5) Wij kunnen uiteraard aan God vragen ons meer ijver te geven om Hem trouw te dienen. Laten we beter verwerklijken dat Hij *zichzelf voor ons gegeven heeft, opdat hij ons zou van alle wetteloosheid verlossen zou en zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken.* Maar het is belangrijker voordat we gaan handelen te weten of dat wat we gaan doen goed is. Of het van God is en voor Hem. God bereidt tegelijk, de goede werken waarin Hij ons wenst te zien wandelen en Zijn dienstknechten voor alle goed werk. (Ef. 2:10; 2 Tim. 2:21) Als deze dubbele voorbereiding door God is gedaan, laten wij dan zeer actief zijn! *“Weest niet traag in ijver; weest vurig van geest; dient de Heer”* (Rom. 12:11) *“Zorg er voor, dat gij in de bediening die gij in [de] Heer ontvangen hebt, ook vervult.”* (Kol. 4:17) Aan deze twee vermaningen moeten wij aandacht schenken. Het zijn meestal geen spectaculaire werken die wij moeten doen. Meestal is het verborgen voor het oog van de mensen. De dienstknecht krijgt er de verborgen goedkeuring van de Meester voor. Deze verborgen werken moeten wij zoeken en doen voor en met de Heer. We moeten het onderscheid hebben voor het werk dat Hij wil dat wij doen. Als er in de dienst en in het werk alles van Hem is, alles door Hem, zowel het werk als de dienstknecht, zal alles goed gaan.

Laten we moed vatten! Het is nog enkele dagreizen en het doel is bereikt! Tot op dat ogenblik zullen wij de trouw van God ervaren. Zijn genade is meer dan overvloedig. Laat Hem ons ook een heilige en vurige wens geven, Hem te verheerlijken. Hem te dienen. De tijden te leren onderscheiden die wij beleven. Terwijl wij ons door de genade laten onderwijzen en de vermaning niet te vergeten van Paulus: *“Sterk u in de genade, die in Christus Jezus is”*

Verzadigd met de goederen van Uw Liefde. Gedrenkt aan de stroom van Uw genade. Laat ons in vrede wandelen voor Uw aangezicht. En U nederig dienen. De bron van geluk is in U, die alleen liefde en licht is.

Laat Uw Geest onze voeten richten en ons hart bewaren. O, onze Vader.

Oorsprong: [Le Messenger Évangélique 1950-3](#)

Titel: [Fortifie-toi dans la grâce](#)